



DEPUTAT ÎN PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint 105

www.parlament.md

6 noiembrie 2015

5 nr. 13

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu, 28
Chișinău MD 2004
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994,
cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin(1) lit. g) și art. 39 din Codul Jurisdicției
constituționale nr. 502 – XIII din 16 iunie 1995

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
INTRARE NR. <u>446</u>	
<u>6</u>	<u>11</u> 20 <u>15</u>

I. AUTORII SESIZĂRII:

1. **Igor DODON**
 2. **Deputat în Parlamentul Republicii Moldova**
 3. Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Columna 148/1
-
1. **Corneliu FURCULIȚĂ**
 2. **Deputat în Parlamentul Republicii Moldova**
 3. Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Columna 148/1
-
1. **Adrian LEBEDINSCHI**
 2. **Deputat în Parlamentul Republicii Moldova**
 3. Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Columna 148/1

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare interpretarea unor prevederi din Constituția Republicii Moldova (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 1 din 12 august 1994).

III. JUSTIFICAREA SOLICITĂRII DE INTERPRETARE A CONSTITUȚIEI

Expunerea faptelor

La data de 22 octombrie 2015 deputații Parlamentului Republicii Moldova din fracțiunea Partidului Socialiștilor din Republica Moldova, împreună cu deputații din fracțiun Partidului Comuniștilor din Republica Moldova, în temeiul art. 106 din Constituție, și-au exprimat neîncrederea față de Guvern prin înaintarea unei moțiuni de cenzură împotriva Guvernului Republicii Moldova pentru suspiciune de corupție.

La data de 29 octombrie 2015 moțiunea de cenzură indicată supra a fost votată de către majoritatea deputaților din Parlamentul Republicii Moldova, în consecință Guvernul Republicii Moldova a fost demis.

Urmare a demisiei Guvernului Republicii Moldova, Partidul Democrat a anunțat public despre inițierea negocierilor cu formațiunile politice parlamentare pentru formarea și investirea unui nou Guvern.

Autorul prezentei sesizări, după analiza prevederilor constituționale relevante, și anume art. 85 din Constituție ș.a, a constatat că, Constituția Republicii Moldova nu dă un răspuns cert asupra faptului, ce ar urma să se întâmple în cazul în care Parlamentul Republicii Moldova nu va reuși investirea unui nou Guvern în termen de 3 luni, în contextul în care, în ultimele 6 luni de mandat, Președintele Republicii Moldova nu este în drept să dizolve Parlamentul urmare a imposibilității investirii unui nou Guvern.

În continuare, pentru a detalia prezenta solicitare de interpretare a constituției, vom prezenta o mică analiză asupra prevederilor constituționale relevante:

Constituția Republicii Moldova

Articolul 85

Dizolvarea Parlamentului

(1) În cazul imposibilității formării Guvernului sau al blocării procedurii de adoptare a legilor timp de 3 luni, Președintele Republicii Moldova, după consultarea fracțiunilor parlamentare, poate să dizolve Parlamentul.

(2) *Parlamentul poate fi dizolvat, dacă nu a acceptat votul de încredere pentru formarea Guvernului, în termen de 45 de zile de la prima solicitare și numai după respingerea a cel puțin două solicitări de investitură.*

(3) În cursul unui an, Parlamentul poate fi dizolvat o singură dată.

(4) *Parlamentul nu poate fi dizolvat în ultimele 6 luni ale mandatului Președintelui Republicii Moldova, cu excepția cazului prevăzut la articolul 78 alineatul (5), și nici în timpul stării de urgență, de asediu sau de război.*

Analiza succintă a prevederilor constituționale relevante

Nu încapse nici un dubiu că, conform regulii generale, în caz de imposibilitate a investirii unui nou Guvern, Președintele Republicii Moldova dizolvă Parlamentul.

Totuși conform art. 85 al. 4 din Constituție se stabilește o excepție de la regulă, și anume: în ultimele 6 luni de mandat, președintele nu are dreptul să dizolve Parlamentul.

Urmare a acestei excepții constituționale apar mai multe semne de întrebare în privința acțiunilor ce urmează a fi întreprinse pentru stabilizarea puterii executive și evitarea unei crize politice prelungite.

Evident că, pentru a putea înțelege care sânt soluțiile pentru evitarea unei eventuale crize politice prelungite, în primul rând este necesară o analiză detaliată a excepției constituționale citate supra prin prisma raporturilor dintre puterea executivă și puterea legislativă și obligația Președintelui Republicii Moldova de a veghea și asigura normalitatea și constituționalitatea acestor raporturi.

Cu referire la interdicția constituțională fixată Președintelui Republicii Moldova de a dizolva Parlamentul în ultimele 6 luni de mandat a primului

Este cert că, conform art. 6 din Constituție puterea executivă și puterea legislativă sânt guvernate de principiul separației și colaborării puterilor în stat.

În conformitate cu prevederile art. 77 al. 2 din Constituție, Președintele Republicii Moldova reprezintă statul și este garantul suveranității, independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării.

Președintele Republicii Moldova veghează buna funcționare a statului și a puterilor în stat. Iar în cazul în care constată blocaje în funcționarea normală a puterilor în stat și riscul concentrării puterii în stat doar în mâinile uneia dintre ramurile puterii, Președintele este investit cu varii competențe, inclusiv radicale, pentru evitarea unor crize politice prelungite, una dintre aceste competențe fiind dizolvarea forțată a Parlamentului.

Totuși Constituția i-a stabilit și anumite limite de discreție Președintelui Republicii Moldova pentru evitarea unor tentative de uzurpare a puterii în stat și/sau de răzbunare împotriva unei sau altei puteri în stat, inclusiv de către președinte.

Una dintre aceste limite este și interdicția de dizolvare a Parlamentului în ultimele 6 luni de mandat al Președintelui Republicii Moldova.

Analizând practicile pertinente ale unor state europene, autorul sesizării a desprins mai multe formule de soluționare a unor asemenea crize, și anume:

1. Autodizolvarea parlamentului, prescrisă expres de constituție (Polonia, Croația, Austria ș.a.)
2. Autodizolvarea parlamentului, ca fiind un drept ce decurge din competența legislativului de a-și decide organizarea și funcționarea sa (Cehia)
3. Interdicția autodizolvării și intervenția Președintelui în soluționarea crizelor politice prin dizolvarea parlamentului (Franța).

Conform hotărârii Curții Constituționale nr. 31 din 10 noiembrie 1997, Înalta Curte, interpretând unele prevederi din Constituția Republicii Moldova, a decis că, Parlamentul Republicii Moldova nu are competența de a se autodizolva.

Notăm că, aderarea Curții Constituționale la curentul de opinie privind imposibilitatea de autodizolvare a Parlamentului a fost făcută până la introducerea intervenției legislative privind incapacitatea președintelui Republicii Moldova de a dizolva Parlamentul în ultimele 6 luni de mandat și transformarea Republicii Moldova într-o Republică Parlamentară. Totodată vom nota

că, aparent, acest curent de opinie a fost reconfirmat de către Înalta Curte inclusiv în hotărârea sa nr. 30 din 01.10.2013.

Pentru a nu devia de la practica Curții Constituționale privind imposibilitatea de autodizolvare a parlamentului, autorul proiectului va analiza chestiunea deblocării unei eventuale crize politice reieșind din prezumpția interdicției parlamentului de a se autodizolva.

Astfel, autorul sesizării va analiza ce ar urma să se întâmple, în cazul în care vom admite că, Constituția nu aduce nici o soluție la ieșirea din criza guvernamentală până la expirarea a ultimelor 6 luni din mandatul președintelui Republicii Moldova, în cazul în care un nou guvern nu va fi investit.

În acest context apar mai multe întrebări și anume:

- 1.care sânt termenele de referință în care președintele Republicii Moldova urmează să dizolve Parlamentul conform art. 85 fie altui articol din Constituție
2. temeiul de dizolvare a parlamentului, urmare a imposibilității investirii guvernului de către Parlament, mai este sau nu valabil la expirarea mandatului președintelui
- 3.dacă da, care este consecutivitatea procedurilor și termenii de respectat conform art. 78 și 85 din Constituție

Notăm că, în opinia autorului sesizării, conform prevederilor art. 78 din Constituție, se pare că, acesta dă prioritate procedurii de alegere a președintelui Republicii Moldova, fapt care presupune că, chiar și după expirarea ultimelor 6 luni de mandat al președintelui, acesta nu va putea purcede la dizolvarea parlamentului, urmând să fie declanșată procedura de alegere a unui alt președinte și doar în cazul în care nu va fi ales un nou președinte se va purcede la dizolvarea parlamentului. Mai mult, se pare că, un președinte al cărui mandat este expirat nu mai are capacitatea de a dizolva parlamentul, pe motiv de incapacitate de investire a guvernului, or, în caz contrar am ajunge la un absurd, și anume: președintele nu poate dizolva parlamentul în ultimele 6 luni de mandat pentru a nu se admite răzburarea și/sau uzurparea, iar, pe de altă parte, îi acordăm dreptul să dizolve parlamentul pentru incapacitatea ultimului de a investi guvernul, la expirarea mandatului președintelui – non sens.

Urmare a analizelor expuse mai sus, autorului sesizării îi mai apare o întrebare și anume:

- 1.Care este efectul neinvestirii guvernului în termen de 3 luni, în perioada de incapacitate a președintelui de dizolvare a parlamentului în ultimele 6 luni de mandat.

Concluzie: în opinia autorului sesizării, în cazul în care nu ar fi investit guvernul în 3 luni în ultimele 6 luni de mandat a președintelui, perioadă în care ultimul este în incapacitate de dizolvare a parlamentului, ar putea interveni următoarele interpretări:

- 1.Președintele nu va avea dreptul să dizolve parlamentul, urmând să fie inițiate alegerile președintelui țării cu consecințele legal stabilite, după care parlamentul va declanșa o nouă procedură de investire a guvernului în condiții generale. Notă: această soluție este una extrem de periculoasă, deoarece are ca efect prelungirea pentru o perioadă extrem de lungă a crizei guvernamentale, fapt extrem de periculos, mai ales în actualele condiții. De altfel, într-o atare ipoteză există riscul nealegerii unui nou președinte, fapt care va genera dizolvarea parlamentului, adică paralizia nu doar a puterii executive, dar și a puterii legislative, Republicii Moldova rămânându-i doar un președinte cu mandat expirat.

- 2.Președintele va dizolva parlamentul, pe motiv că, nu a putut investi un nou guvern, fapt care va genera paralizia puterii legislative și puterii executive și incapacitatea de alegere a unui nou

președinte pentru o anumită perioadă, fiind lăsată fără efecte logica interdicției constituționale, prin care președintele țării nu este în drept să dizolve parlamentul în ultimele 6 luni de mandat, fapt care este inadmisibil.

Respectiv, căutarea și identificarea soluțiilor doar după expirarea ultimelor 6 luni de mandat al președintelui ar putea avea efecte dezastruoase asupra spiritului constituțional al Republicii Moldova.

În continuare vom analiza dacă din Constituția Republicii Moldova nu ar putea fi deduse alte soluții de ieșire dintr-o eventuală criză guvernamentală, chiar și în perioada ultimelor 6 luni de mandat al președintelui Republicii Moldova.

Aparent, constituția prescrie clar că, în ultimele 6 luni de mandat al președintelui Republicii Moldova este inadmisibilă dizolvarea parlamentului. Totuși, după cum a fost anterior menționat, soluțiile care ar putea să intervină într-un asemenea caz aduc riscuri extrem de mari pentru constituționalitate Republicii Moldova. Respectiv, în opinia autorului sesizării asemenea soluții sânt indamisibile.

În continuare vom analiza dacă constituția prescrie alte forme de ieșire din criză guvernamentală chiar și în ultimele 6 luni de mandat al președintelui Republicii Moldova.

Pentru a răspunde la această întrebare autorul sesizării va face trimitere la hotărârea Curții Constituționale nr. 30 din 01.10.2013, în care, Înalta Curte reține cu titlu de principiu următoarele:

„31. Curtea reține că, potrivit articolului 2 din Constituție, suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite. Astfel, conform articolului 60 din Constituție, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova.

32. Fiind expresia suveranității naționale, a voinței poporului - unicul titular al puterii politice, Parlamentului îi revine un rol deosebit în sistemul statal. De aceea și competențele sale trebuie să răspundă imperativului de a crea condițiile necesare exprimării voinței poporului care l-a ales și pe care îl reprezintă direct și nemijlocit.

33. Curtea relevă că, în scopul realizării colaborării și controlului reciproc în procesul exercitării suveranității naționale, Constituția Republicii Moldova stabilește anumite raporturi între Parlament (puterea legislativă), Șeful statului și Guvern (puterea executivă), raporturi ce se manifestă prin interacțiune reciprocă, competențe strict stabilite și limitate de reglementări constituționale (articolele 72, 78, 79, 80, 81, 84, 85, 86, 87, 89, 93, 95, 98, 104, 105, 106 din Constituție).

34. Cu referire la principiul constituțional al separării și colaborării puterilor în stat, Curtea în Hotărârea nr.23 din 9 noiembrie 2011 privind interpretarea articolului 116 alin. (4) din Constituție, a menționat:

„19. Principiul echilibrului instituțional, cunoscut astăzi sub denumirea "checks and balances" (în traducere aproximativă din limba engleză însemnând "sistemul de frâne și contrabalante"), stă

la baza democrației și presupune echilibrul puterilor și controlul lor reciproc, astfel încât puterile statale să aibă aproximativ aceeași pondere, adică să fie echilibrate, pentru a se putea limita reciproc, evitând astfel ca puterea statală să fie folosită în mod abuziv.

20. Acest sistem de frâne și contrabalante reprezintă condiția sine qua non a democrației moderne, împiedicând omnipotența legislativului, pe cea a executivului sau a judiciarului."

35. În contextul celor menționate și apreciind principiul separației puterilor ca un mecanism de verificare reciprocă între puteri și de asigurare a unui echilibru funcțional între ele, Curtea reține că raționamentul care stă la baza acestui echilibru este **împiedicarea hegemoniei unei puteri constituționale în detrimentul altora și evitarea încălcării ordinii constituționale stabilite prin voința neviciată a poporului.**"

Întru dezvoltarea principiilor enunțate supra Curtea reține

3.3 Obligația Șefului statului de a dizolva Parlamentul în condițiile prevăzute de articolul 85 din Constituție

68. Conform articolului 85 alin. (1) din Constituție, în cazul imposibilității formării Guvernului sau al blocării procedurii de adoptare a legilor timp de 3 luni, Președintele Republicii Moldova, după consultarea fracțiunilor parlamentare, **poate să dizolve Parlamentul.**

69. Pentru a stabili sensul exact al reglementărilor cuprinse în articolul 85, Curtea va determina voința legiuitorului constituant în raport cu amendamentele operate la articolul 78 din Constituție.

70. În acest context, Curtea reiterează raționamentele sale cu privire la distincția constatată anterior în privința statutului juridic al mandatului Președintelui Republicii Moldova înainte și după reforma constituțională operată prin Legea nr. 1115-XIV din 5 iulie 2000, expuse în Hotărârea nr.17 din 12 iulie 2010, potrivit căreia:

„Potrivit art.1 alin.(2) din Constituție, forma de guvernământ a statului este republica. Conform doctrinei de drept, modalitatea de alegere a șefului statului determină forma de guvernământ: republică parlamentară sau republică prezidențială, și situează, din punct de vedere legal, șeful statului pe o anumită poziție față de Parlament și, în special, față de popor.

În republica prezidențială șeful statului este ales de către cetățeni și, din punct de vedere legal, se situează pe aceeași poziție cu Parlamentul, dispunând de prerogative mai largi, ca urmare a faptului că mandatul său vine de la întreaga națiune, de la popor.

Republica parlamentară se caracterizează prin alegerea șefului statului de către Parlament și datorită acestui fapt poziția legală a șefului statului este inferioară și subordonată Parlamentului.

În baza acestei constatări, Curtea consideră că dezvoltarea constituțională a Republicii Moldova, forma de guvernământ, care determină modul concret de constituire a organelor puterii de stat,

caracteristicile și principiile lor de activitate, raporturile dintre ele și celelalte organe ale statului, precum și celelalte forme instituționalizate ale sistemului politic, în special statutul Președintelui Republicii Moldova, evidențiază 2 perioade distincte.

Prima perioadă de dezvoltare constituțională, în care Republica Moldova, conform doctrinei de drept, poate fi considerată ca republică prezidențială (în opinia unor autori, semiprezidențială), se caracterizează prin alegerea Președintelui țării de către întreg poporul și, drept consecință, conferirea unor prerogative largi, întrucât prin mandatul oferit șefului statului poporul i-a delegat o parte din suveranitatea ce-i aparține.

În contextul celor enunțate Curtea menționează că până la data de 05.07.2000, potrivit art.78 din Constituție, Președintele Republicii Moldova era ales de către cetățeni și din punctul de vedere al reprezentativității deținea aceeași poziție cu autoritatea legiuitoare, având prerogative largi. Președintele avea dreptul de a iniția revizuirea Constituției (art.141 alin.(1) lit.c)), de a desemna un candidat la funcția de Prim-ministru fără consultarea fracțiunilor parlamentare (art.98 alin.(1)), de a lua parte la ședințele Guvernului, de a prezida ședințele Guvernului la care participa, de a consulta Guvernul în probleme urgente și de importanță deosebită (art.83 din Constituție) etc.

A doua perioadă de dezvoltare constituțională, conform doctrinei de drept, întrunește caracteristicile unei republici parlamentare, în care prerogativele Președintelui țării sunt mai restrânse. Modificarea formei de guvernământ impune alt statut juridic decretelor prezidențiale și, respectiv, alte obiecte (domenii) de reglementare.

Prin Legea nr.1115-XIV din 05.07.2000 legiuitorul a modificat art.78 din Constituție, atribuind Parlamentului prerogativa de a alege Președintele țării. În consecință, poziția legală a șefului statului a devenit inferioară poziției Parlamentului, concomitent Președintele a fost lipsit de un șir de prerogative enunțate anterior.

[...] Curtea Constituțională consideră că în cadrul republicii parlamentare, în care statutul șefului statului este inferior statutului Parlamentului, **Președintele își exercită funcția de garant al suveranității, al independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării** conducându-se de normele constituționale care statuează atribuțiile Președintelui și de actele organului reprezentativ suprem în domeniile respective."

71. Curtea observă că în urma amendamentelor constituționale (Legea nr.1115-XIV din 05.07.2000), potrivit prevederilor articolului 78 alin. (5), Președintele în exercițiu **este obligat să dizolve Parlamentul** dacă după alegerile repetate Președintele Republicii Moldova nu a fost ales.

72. Curtea reține că, ținând cont de poziția Președintelui Republicii Moldova de garant al suveranității, independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării (articolul 77 din Constituție), rațiunea obligativității dizolvării Parlamentului, instituită la articolul 78 alin. (5), urmează a fi aplicată *mutandis mutandis* și situațiilor prevăzute la articolul 85 din Constituție.

73. Curtea menționează că, în ansamblul său, **articolul 85 are calitatea de mecanism de echilibrare a puterilor, mecanism care se aplică în scopul evitării sau depășirii unei crize instituționale sau a unui conflict între puterea legislativă și puterea executivă.**

74. Curtea constată că **dreptul discreționar al Șefului statului de a dizolva sau a nu dizolva Parlamentul în cazul neacceptării votului de încredere pentru formarea Guvernului intervine după expirarea a 45 de zile de la prima solicitare și respingerea a cel puțin două solicitări de investitură până la expirarea termenului de 3 luni.**

75. În cazul în care Parlamentul nu a reușit să investească Guvernul în termen de 3 luni de zile, **Șeful statului este obligat să dizolve Parlamentul**, astfel dreptul lui discreționar de a dizolva Parlamentul se transformă în obligație impusă de voința legiuitorului constituant. Or, din conținutul colaborării și controlului reciproc între puterea legislativă și puterea executivă, sarcina Șefului statului este de a contribui la depășirea crizei politice și a conflictului declanșat între puteri, și nu de a păstra situația de criză pentru un termen indefinit, fapt ce nu corespunde intereselor generale ale cetățenilor, titulari ai suveranității naționale.

76. Curtea reiterează că, indiferent de circumstanțele care au determinat lipsa votului de încredere, eșuarea formării noului Guvern în termen de 3 luni duce inevitabil la dizolvarea Parlamentului. Un Guvern demisionar cu un Prim-ministru interimar nu poate fi perpetuu în timp, reieșind din raționamentele expuse *supra* (§ 56), potrivit cărora acesta îndeplinește doar funcții de administrare a treburilor publice.

77. Curtea reține că, prin dispozițiile cuprinse în articolul 85 alin. (1) și (2) din Constituție, se urmărește asigurarea funcționalității organelor constituționale ale statului, iar prin atribuirea dreptului Președintelui de a dizolva Parlamentul **se evită obstrucționarea activității unei puteri în stat.**

78. Totodată, având în vedere principiul unității materiei constituționale, obligația Președintelui de a dizolva Parlamentul este necesar a fi realizată cu respectarea prevederilor articolului 85 alin.(3) din Constituție, potrivit căruia în cursul unui an Parlamentul poate fi dizolvat o singură dată. De asemenea, potrivit alin. (4), Parlamentul nu poate fi dizolvat în ultimele 6 luni ale mandatului Președintelui Republicii Moldova, cu excepția cazului prevăzut de art. 78 alin. (5), și nici în timpul stării de urgență, de asediu sau de război.

3.3. Subiecții cu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională privind circumstanțele care justifică dizolvarea Parlamentului

79. Conform articolului 135 din Constituție, constatarea circumstanțelor care justifică dizolvarea Parlamentului constituie prerogativa Curții Constituționale.

80. Totodată, în contextul articolelor 78 și 85 din Constituție, doar Președintele Republicii Moldova dispune de dreptul și, în același timp, de obligația de a dizolva Parlamentul, în cazul survenirii circumstanțelor.

81. Curtea reține că Președintele Republicii Moldova, în baza avizului Curții Constituționale privind constatarea circumstanțelor care justifică dizolvarea Parlamentului, adoptat la sesizare, în conformitate cu articolul 135 alin.(1) lit.f) din Constituție, are obligația de a emite decretul privind dizolvarea Parlamentului și stabilirea datei alegerilor anticipate în termenele prevăzute de art.76 alin.(3) din Codul electoral.

82. Astfel, deoarece, conform prevederilor constituționale, Președintele Republicii Moldova este unicul subiect investit de către legiuitorul constituant cu dreptul de a dizolva Parlamentul, sesizarea Curții Constituționale privind aprecierea circumstanțelor care justifică dizolvarea Parlamentului **este un drept exclusiv al acestuia.**

Din analiza respectivei hotărâri, aparent, se desprinde și cea mai rezonabilă formă de ieșire dintr-o eventuală criză guvernamentală și anume:

În cazul în care guvernul nu este investit în termen de 3 luni, în cadrul ultimelor 6 luni de mandat a președintelui Republicii Moldova, ultimul urmează să se adreseze către Înalta Curte pentru a obține mandat constituțional de dizolvare a Parlamentului.

Totodată, ținând cont de faptul că, Înalta Curte a stabilit că, la expirarea a 3 luni de neinvestire a Guvernului, președintele țării are obligația să dizolve parlamentul, conchidem că, Președintele Republicii Moldova are obligația să se adreseze către Curtea Constituțională pentru obținerea mandatului constituțional de dizolvare a Parlamentului.

Întrebarea care apare este, dacă președintele țării urmează să înainteze o asemenea cerere către Curtea Constituțională după expirarea a 3 luni de neinvestire a guvernului sau înainte de expirarea acestui termen. Aici autorul sesizării opinează că, președintele ar urma să obțină un asemenea aviz până la expirarea termenului de 3 luni, ținând cont de faptul că, după 3 luni de neinvestire a Guvernului, acesta este obligat să dizolve Parlamentul.

În această ordine de idei și ținând cont de faptul că, în condițiile speței, doar Curtea Constituțională poate da o interpretare a constituției, care ar avea efecte erga omnes, opiniile autorului sesizării neavând nici un efect juridic fără soluția Înaltei Curți, facem prezenta adresă de interpretare a constituției pentru neadmiterea unor eventuale crize guvernamentale în speranța că, Curtea va da o soluție eficientă pentru cazul discutat în speță.

IV CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Urmare a celor menționate supra și conform articolului 135 lit. b) din Constituția Republicii Moldova

solicit:

a admite prezenta sesizare privind interpretarea unor prevederi din Constituția Republicii Moldova spre examinare în fond
a răspunde la următoarele chestiuni:

1. Eșuarea învestirii guvernului de către parlament în 3 luni de zile, care expiră în ultimele 6 luni de mandat al Președintelui Republicii Moldova, constituie sau nu temei de dizolvare a Parlamentului

Dacă da: a) cine urmează să dizolve Parlamentul b) dizolvarea Parlamentului de către entitatea competentă este o obligație sau un drept c) care este procedura de urmat și termenii de respectat de către entitatea care urmează să dizolve Parlamentul.

Dacă nu: care sânt modalitățile, procedura și termenii de respectat pentru ieșirea din criza guvernamentală, urmare a eșuării învestirii guvernului de către parlament în 3 luni de zile, care expiră în ultimele 6 luni de mandat al Președintelui Republicii Moldova

V. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Data:

6 noiembrie 2015

Locul:

mun. Chișinău

Cu respect

Igor DODON

Corneliu FURCULIȚĂ

Adrian LEBEDINSCHI

